

ARANYHAL, CSILLAGOK, POLICARPO

— BRÜSSZELI LEVÉL —

Sok közepes sikerű filmről tájékoztattam már a Filmvilág olvasóit, ezúttal örömmel jelentem: három olyan filmről számolok be, amelyeknek, mind a nyugati kritikusok, mind a közönség előtt komoly sikerük volt.

Az első egy kisfilm: „Egy aranyhal története.” Nehéz feladatra vállalkozott Edmond Sechan, a film rendezője, hiszen a főszereplők: egy

aranyhal, egy macska és egy éneklő, sárga kanári. Idomításuk nem volt könnyű! A kanárimadarak nehezen akartak énekelni s mikor énekeltek, színüket változtatták, volt olyan is, amelyik elszállt... És az aranyhalak! Hánytal kellett próbálkozni! Az egyik nem mozdult az akvárium mélyéről, a másik nem volt tiszta piros, a harmadik... 12 heti forgatás után ké-

szült el ez a kis filmköltemény, amely arról szól, hogy egy vásáron, a tombolán egy kisfiú — akinek nincs pénze — nyer egy aranyhalat. Hazaviszi és elmegy az iskolába. A kanári énekel, a halacska táncol, ficáncol az énekre s szemben, a tetőről egy macska lesi mindkettőt, hiszen olyan finom a kanári és az aranyhalak húsa... A film finom, költői muzsikáját Crol-

Az aranyhal

Sasha Krusharska

tere szörnyű valóság: 30 000 görög zsidó koncentrációs táborba való hurcolása. Nemcsak a múlt szörnyűségeit lepeli le — a ma éledő fasiszta veszély ellen is harcba szólít.

Végül egy nagyon vidám, mulatságos, olasz—francia—spanyol koprodukció: Policarpo. Mario Soldati, a film rendezője sok finomsággal,

la, Yves Montand zenekarának gitáros a szerzte.

A »Csillagok« — bolgár—német koprodukció. Rendezője Konrad Wolf, főszereplői: Sasha Krusharska, Jürgen Frohriep, Erik S. Klein, Stefan Pejitchev, Georgi Naumov... 1943 őszén, egy kis, a hegyek ölében fekvő bolgár városkában kezdődik a film cselekménye. Ide kerül Walter, a hitleri hadsereg háborútól kifáradt, kiábrándult katonája. Megismerkedik Ruth-tal, a zsidó tanítónővel, aki egy koncentrációs táborban várja a biztos halált. Walter sem tudja megmenteni, s a lány eltűnik az életből, mint egy hullócsillag. De Ruth hatására Walter újra hinni kezd az emberiségben, a jóban, mindenkiiben, aki harcol a fasiszmus ellen. Ruth megértette vele: szeretni egyet jelent az azal: segíteni az embereken.

Walternek ez a meggyőződése véglegesen

Krusharska és Jürgen Frohriep

elválasztja őt hajdani barátjától, Kurttól. Kurt — náci. Együlke azoknak, akik személyesen nem követtek el semmilyen kegyetlenséget, de mégis: cinkosok százezrek meggyilkolásában.

A film alkotói maguk is részesei voltak a fasiszmus elleni harcnak. A történet hiteles hát-

bájjal idézi fel a század-eleji Róma szokásait, típusait, költői idilljeit... A főszereplő: Renato Rascel, egy kis írnokot alakít, aki fizetésemelésre, nagyobb pozícióra vágyik, s emiatt még azt is eltűri, hogy főnöke fia a lányának udvaroljon. Celeste, a lány, akit nagyon sok bájjal

alakít Carla Gravina, azonban régi szerelmével, Marióval — Renato Salvatori alakítja — megszőkik. No, de szerencsére végül minden jóra fordul: az írnök megtanul gépen írni, elő is léptetik, megbocsát lányának, aki hozzámegy a régi szerelméhez. A film rendkívüli bájjal idézi fel a régi világot, a nézők kiváltképpen a strandjeleneteken mulatnak, amikor a sok, térdig érő furdóruhát viselő szemérmes hölgy óriási felháborodására megjelenik egy »démon« — akinek trikójából combig kivillan a lába...

W. MICHAUX

Két kép a Pollicarpoból

